N°. 1843. N°. 31.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, namelijk Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is f 5 in de drie maanden.

ZONDAG 12 FEBRUARI.

De prijs der Advertentiën is, van [illegible] regels f 1.00, en voor elken regel [illegible] centen, behalve 35 centen zegelregt, [illegible] plaatsing.

Het in staat van beschuldiging stellen van hoofden van departementen van algemeen bestuur, wegens misdrijven, in het uitoefenen hunner functiën begaan.

[illegible] heeft zeker gewezen officier zich, ingevolge art. [illegible] der grondwet, tot de Tweede Kamer gewend, ten einde van deze verlof te verkrijgen tot het in staat van beschuldiging stellen van den directeur-generaal van oorlog, uithoofde van misbruik van [illegible] door dien ambtenaar in de uitoefening [illegible] begaan. De Kamer is op dat verzoek overgegaan tot de orde van den dag, dewijl, volgens art. 318 van het Wetboek van Strafvordering, het verzoek daartoe van den procureur-generaal bij den Hoogen Raad moet komen.

Wij gelooven die beslissing juist. Dat artikel draagt, inderdaad, dat verzoek uitsluitend aan den procureur-generaal op. Wij hebben verder in het verzoekschrift zelf het [illegible] gebruik van [illegible] zeer twijfelachtig gevonden. Doch daardoor is [illegible] gebrek onzer wetgeving opmerkzaam [illegible], hetgeen te meer de aandacht verdient als het eenen der grondregels van den constitutionelen staat, de ministeriële verantwoordelijkheid, van [illegible].

Waarom zouden de Staten-Generaal niet even goed op het verzoekschrift van ieder anderen, als op dat van den procureur-generaal, de toestemming tot het in staat van beschuldiging kunnen geven of weigeren? Waarom het oordeel der Staten-Generaal [illegible] aan de meening van eenen enkelen man? Waarom zouden de Staten-Generaal niet uit eigen beweging het in regten betrekken kunnen bevelen?

De jammerlijke herziening heeft door eene zeer slechte redactie de ministeriële verantwoordelijkheid reeds zoo onbeduidend gemaakt, dat hare toepassing in regten slechts zeer zeldzaam mogelijk zijn kan. Is het dan goed te keuren, dat men tot de uitoefening dier bepaling eenen vorm voorgeschreven heeft, welke de bedreiging der grondwet geheel ijdel maakt?

De procureur-generaal bij den Hoogen Raad zal dus moeten oordeelen of er termen tot vervolging bestaan, en eerst daarna zal het verlof der Staten-Generaal te passe komen. Wij keuren iederen waarborg goed, welken men, in het belang van onpartijdig regt, aan eenen beschuldigde vermeent te moeten geven, — doch die waarborgen mogen niet zoo ver gaan, dat zij het bijna onmogelijk maken de misdaad te straffen. Het regt lijdt dan niet minder dan in het tegengestelde geval. Wij gelooven daarom, dat het in staat van beschuldiging stellen door de Kamer even zeer aan iederen anderen burger als aan den procureur-generaal bij den Hoogen Raad behoorde toe te komen. Want gelijk de zaken thans staan, kunnen zij in vele gevallen naar wezenlijke regtsweigering gelijken.

Het eenige middel, dat wij tegen de verkeerde bepaling van art. 318 van het Wetboek van Strafvordering hebben, vinden wij in art. 109 der wet op de regterlijke organisatie, volgens hetwelk, »de Hooge Raad, zoo hij door de klagten der belanghebbende partij, of op eenige andere voldoende »wijze, kennis draagt, dat er verzuim heeft plaats »gehad in het vervolgen van misdrijven, aan de regtsmagt van den Hoogen Raad onderworpen, den »procureur-generaal gelasten kan, om te dien aanzien verslag te doen, en voorts kan bevelen, »dat te dier zake het vereischte gevolg worde ge»geven, zoo daartoe gronden zijn."

De belanghebbende partij behoort zich dus, indien zij bij den procureur-generaal geen gehoor gevonden heeft, niet tot de Staten-Generaal maar tot den Hoogen Raad te wenden. Deze beveelt dan een verslag, en, zoo hij meent dat daartoe gronden zijn, de verdere vervolging.

Ondertusschen heeft de wet in dezen eenigen, hoewel zwakken, waarborg nagelaten te bepalen, binnen hoeveel tijd de procureur-generaal aan zijnen last behoort te voldoen. Wanneer die ambtenaar door zijn vroeger gedrag getoond heeft de vervolging niet te willen doen, is het te vreezen, dat hij, zoo hij [illegible] aan den Hoogen Raad zich niet geheel durft onttrekken, echter de vervolging al meer en meer zal trachten uit te stellen en aldus de zaak in vergetelheid te brengen. Dit behoort de wet te beletten, door hem den tijd voor te schrijven, binnen welken hij aan het bevel voldoen moet. Zijne onafhankelijkheid lijdt daardoor niets, want in het nemen van zijn requisitoir blijft hij even vrij als bij iedere andere zaak. Eene verbetering der wet op dit punt ware allezins heilzaam.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 18 jan. De zonderlingste geruchten zijn hier in omloop. Men zegt, dat Frankrijk hier in Konstantinopel eene alliantie heeft voorgeslagen, welke echter is afgewezen, dewijl de heer *van Brunnow* reeds in Londen voor eene Russisch-Engelsche alliantie werkt, welke hij hoopt tot stand te kunnen brengen. Hetgeen ons hier nog meer in deze meening versterkt, is, van de eene zijde, de onverschilligheid, met welke de Engelschen in Konstantinopel over de Servische aangelegenheid spreken, en van de andere zijde de moeite, welke zich de Franschen, waaronder zelfs personen, die tot de diplomatie behooren, geven, om het publiek vrees aan te jagen voor eene Russisch-Engelsche alliantie, welke op til zou zijn.

(*L. A. Z.*)

Beyruth, 8 jan. De Turksche gouverneur, *Saad*-pacha, had naauwelijks de beide emirs, den Maroniet *Haidar* voor de christenen en den Druus *Mohamed Rassalan* voor de Drusen benoemd, of deze laatste werd plotselings afgezet en in de gevangenis geworpen. De oorzaak van dezen gewelddadigen maatregel is de volgende: toen *Mohamed* eenmaal met het gezag bekleed was, vorderde hij, dat de gevangene opperhoofden der Drusen in vrijheid zouden worden gesteld. Men zegt ook, dat hij voornemens geweest zou zijn, zijn gezag over de christenen, die onder de Drusen-stammen vermengd zijn, uit te strekken. Hoedanig de aanmatigingen van den emir ook geweest mogen zijn, de willekeurige [illegible], waarop de pacha-gouverneur hem behandelde, [illegible] dat het doel der Porte is de beide [illegible] slechts als wassen poppen te beschouwen, die [illegible] naar haar goedvinden wil laten handelen, zonder hun te veroorloven een eigen wil te hebben. De Porte voedt de hoop, door middel van deze illusoire maatregelen, de eischen der Europische diplomatie te voldoen. Wij hopen, dat zij zich in hare berekeningen bedrogen zal vinden, want, wanneer de toegevendheid der [illegible] zoo ver gaat van haar toe te staan de emirs naar willekeur af te zetten, dan zullen de aangelegenheden van den Libanon steeds in eenen betreurenswaardigen toestand blijven.

ENGELAND.

Londen, 8 febr. Eergisteren heeft de *Times* de jongste ontvangen Indische berigten medegedeeld. Gisteren zeide hij omtrent dezelve onder andere hetgeen volgt:

»De tijdingen uit Indië zijn niet zeer belangrijk. De Britsche armee is te Ferozepore aangekomen, na onder weg veel door ziekte geleden te hebben. Er zijn, en met goed gevolg, troepen tegen de opstandelingen van Bundelkund uitgezonden, [illegible] slag van lieden, die maar al te lang ongestraft gebleven waren) en de Ameers van Scinde schijnen eenige ongenegenheid (gevolgd door maatregelen, welke naar dwang schijnen te gelijken) getoond hebben, om in een tractaat te berusten, hetwelk hun een deel van hun grondgebied doet verliezen. Wij vertrouwen, dat lord *Ellenborough* in dat geval niet omtrent zwakkere gouvernementen dezelfde onregtvaardigheid pleegt, en welker oefening jegens den vergelijkender wijs magtigen regeerder van Cabool, lord *Auckland*, thans zoo algemeen veroordeeld wordt. Alle maatregelen van dezen aard toch zouden hoogst onteerend zijn, [illegible] mand, die naar Indië vertrokken is met zoo vredelievende betuigingen in zijnen mond, en die met zoo groote en zoo ongewone gestrengheid de door zijnen voorganger begane aanrandingen gegispt heeft. Over dit onderwerp moeten wij echter nadere inlichtingen te gemoet zien."

— De *Times* deelt thans het gewigtig verdrag van handel en scheepvaart mede, hetwelk dezer [illegible] tusschen dit land en Rusland is gesloten. [illegible] algemeene strekking van deszelfs artikelen [illegible] in getal) is die, om *voor schepen van beide natiën wederkeerige regten en vrijheden te verzekeren.* Alzoo zullen de schepen van Groot-Britanje, bij het binnenkomen en verlaten van de Russische havens, aan geene hoogere regten onderworpen zijn, dan die, op Russische schepen gelegd; terwijl, omgekeerd, de laatste, de Britsche havens bezoekende, behandeld zullen worden als Britsche. Verder zullen Britsche en Russische schepen, die van andere landen dan de [illegible] aangekomen partijen aankomen, toegelaten worden tegen betaling van dezelfde regten als van dezelve gevorderd zouden worden door hunne respective natiën. En, in het algemeen, zullen de schepen en onderdanen van de twee natiën dezelfde voorregten in ieders land genieten, waarop de eigene schepen aanspraak mogen maken.

— Met de veel gepresen houtplaveijing in [illegible] schijnt het een treurig einde te zullen nemen. De policie teekent reeds alle ongelukken aan, die daarop plaats vinden, en uit dezelve blijkt, dat paarden slechts bij zeer droog of bij zeer regenachtig weder veilig daarover kunnen gaan. Bij gewoon weder stortteden, binnen 48 uur, in eene met hout geplaveide [illegible] rijd- en koetspaarden. De kavallerie der garde stijgt altijd bij houtplaveijingen af, leidt de paarden aan de hand er over, en stijgt dan weder op.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 febr. Bij koninklijke ordonnantie van den 7den dezer, is de admiraal, baron *Roussin*, Pair

van Frankrijk, benoemd tot minister secretaris van staat voor het departement van marine en koloniën, ter vervanging van den admiraal, baron *Duperré*, wiens, reeds sedert lang om den ongunstigen staat zijner gezondheid, ingediend ontslag, eindelijk door den koning is aangenomen geworden.

— Zoo men de geruchten gelooven mag, zijn de berigten uit Madrid thans even vredelievend, als zij die voor eenige dagen oorlogzuchtig maakten; welligt zijn ook deze latere thans eenigzins overdreven en zou men de waarheid in het midden moeten zoeken; dan hoe dit ook zij, de bedoelde geruchten brengen thans mede, dat het gouvernement te Madrid aan het kabinet der Tuileriën zou hebben doen weten, dat *Zurbano*, wegens zijne handelwijze ten opzigte van den heer *Lefèvre*, scherpelijk berispt was geworden, en dat de jongste naar Parijs overgezondene depêches alle blijken van zucht tot eene minnelijke vereffening dragen.

— De brieven en dagbladen uit Barcelona zijn van 2 februari. De rust werd er destijds nog gehandhaafd, maar de militaire autoriteiten namen bij voortduring [illegible] voorzorgen en de troepen waren geconsigneerd. De generaal *Seoane* had den 31sten januari een bando uitgevaardigd, waarbij het aan burgers en militairen verboden was elkander te beleedigen. De pogingen tot inning der oorlogs-belasting hadden geheel opgehouden en er was daarvan geene sprake meer. Vele ingezetenen hadden de stad verlaten en de dagbladen bleven geschorst.

— Onder de anecdotes, tot de door sluikhandelaars gebezigde kunstgrepen betrekkelijk, zijn er niet weinige, die iets regt klugtigs hebben, hetwelk zelfs hen, die de daad misprijzen, eenen glimlach afperst. [illegible], dat thans, onder dagteekening van 30 januari, uit Epinal, in het departement der Vosges, geschreven wordt, is misschien niet het minst koddige dier voorvallen: »Zeker inwoner der kleine stad B. had aan zijne woning twee jonge varkens geslagt, en om aan de daarop verschuldigde regten iets minder te betalen, geeft hij er slechts een enkel aan. Buren, die hem niet vriendelijk gezind waren, verklikken deze ontduiking der wet, en de ambtenaar, wien de zaak aangaat, een streng en deftig man, besluit om, van eenen zijner onderhoorigen vergezeld, in persoon de zaak te gaan opnemen. Men kan denken, hoe de fraudateur schrikte. Gelukkig wordt hij nog [illegible] voor de komst der beambten gewaarschuwd, en in haast komt hij op den volgenden inval. Hij neemt een der geslagte varkens en legt het in eene wieg, wikkelt het in lakens en dekens, verbergt den kop zoo veel mogelijk in eene kinder-slaapmuts, haalt het wiegekleed er over heen en zet zich aan het wiegen. De beambten treden binnen, verklaren het oogmerk hunner komst en beginnen het beneden-huis te doorzoeken. In plaats van twee varkens, gelijk [illegible]chten, te vinden, vonden zij er slechts een. Daar zij [illegible]en zeker van hunne zaak achten te zijn, willen zij ook nasporing doen op de zolders en vorderen van den bewoner dat hij hen derwaarts geleiden zal. »Gaarne zou ik dit doen," antwoordt deze, »maar mijne vrouw is niet te huis en ik kan de wieg van mijn zieke kind niet verlaten; want het wordt wakker en begint te schreeuwen, zoodra het niet ge[illegible] wordt." — »O! laat u dat niet terug houden," [illegible] beambte, die begreep dat de verontschuldiging van den huis-bewoner slechts een uitvlugt was; »ik zal wel zoo lang voor u wiegen." En de deftige man zet zich bedaard aan de wieg en wiegt met de uiterste zorg het gesmokkelde varken. Natuurlijk wordt dit ook op den zolder niet gevonden; en de beide ambtenaren vertrekken, overtuigd, dat de man zich [illegible] van het varken heeft weten te [illegible].

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 10 *febr.* Z. Exc. de minister van financiën heeft ter kennisse van de belanghebbenden gebragt: 1°. dat, te beginnen op woensdag, den 1sten maart aanstaande, en voorts alle werkdagen, van des morgens ten 10 tot des namiddags ten 2 ure, ten kantore van den agent van het ministerie van financiën te Amsterdam, zal worden gevaceerd tot de afgifte van nieuwe bladen coupons voor de nog in omloop zijnde opgezegde en onopgezegde domein-losrenten; en 2°. dat de houders verpligt zullen zijn, de domein-losrenten ter stempeling in te leveren, vergezeld van eene specifieke en door hen onderteekende lijst, waarvan het formulier, tegen betaling van 2½ cents per stuk, bij de boekverkoopers *Gebroeders van Cleef*, te Amsterdam, in tijds verkrijgbaar zal zijn.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Vervolg van het verslag der zitting van donderdag.

De commissie tot de verzoekschriften doet verslag:

1o. Bij monde van den heer *van Panhuys*: op drie adressen, waarbij bedenkingen worden voorgedragen tegen het ontwerp van wet nopens het zegel, als: 1o. van notarissen te Gouda; 2o. van kooplieden te Amsterdam; en 3o. van de Kamer van koophandel en fabrijken te Groningen. Al deze verzoekschriften zullen ter griffie nedergelegd en het verslag, dat zeer uitgebreid is, gedrukt geworden.

II. Bij monde van den heer *Scheers van Harencarspel*: 1o. op een adres van den heer *C. van der Tuuk*, te Haarlem, die eenen staat van vergelijking overlegt van den aanslag der gebouwde en ongebouwde eigendommen. Ter griffie.

2o. Op een adres van fabrijkanten in manufacturen te Roermonde, die eene verandering voorstellen in het tarief der regten op den in-, uit- en doorvoer. De commissie stelt voor, dit adres ter griffie neder te leggen.

De heer *Petit* dringt er op op aan, dat dit verzoekschrift ook verzonden worde aan Z. Exc. den minister van financiën.

De heer *Warin* merkt op, dat die verzending zou kunnen beschouwd worden als eene ondersteuning van het verzoek zelf. Hij vreest het gevolg, dat uit die verzending zou kunnen worden getrokken.

De heeren *van Rechteren*, *Rijckevorsel* en andere leden vragen het woord.

De voorzitter geeft te kennen, dat het nu reeds meermalen geschied is, dat het uitbrengen van verslagen op petitiën tot gewigtige beraadslagingen aanleiding geeft; dat er alsdan belangrijke punten ter sprake komen, die wel verdienen vooraf in overweging te worden genomen. Hij stelt dus voor, om voortaan de discussiën over rapporten tot eene volgende zitting te verschuiven. Dit voorstel wordt van onderscheidene zijden ondersteund.

De beraadslagingen over het laatste rapport worden dienvolgens tot de volgende zitting uitgesteld.

Daarna wordt de vergadering tot aanstaanden zaturdag gescheiden.

Nijmegen, 7 *febr.* Sedert een paar dagen hadden wij het genoegen, in de huizen van de ondernemers, de heeren *J. A. Roukens* en *Joh. van Gils*, op de beide hoeken der Broederstraat, aan de markt uitkomende, eene proef te zien nemen van verlichting met draagbaar gas, welke aanvankelijk de meest voldoende resultaten opleverde. Groot was het getal nieuwsgierigen, die met belangstelling dit nieuwe middel van verlichting beschouwden, en den wensch lieten hooren, dat de ondernemers in hun voornemen wel mogten slagen. Indien wij wel onderrigt zijn, is het plan, dit vervoerbaar gas in de woningen, bij abonnement, te leveren, aan hetwelk het te hopen is, dat velen zullen deel nemen en onze stadgenooten derhalve mogen toonen, nuttige ondernemingen te willen bevorderen. Aanvankelijk hebben reeds eenige aanzienlijke winkels en societeiten het voornemen te kennen gegeven, om hunne localen op de voormelde wijze te verlichten. Wij verheugen ons, door de vermelding hiervan, alweder een bewijs te kunnen leveren, dat onze stad, in de uitbreiding harer industrie, met andere grootere steden gelijken tred houdt.

— Het openbaar ministerie bij de arrondissements-regtbank alhier heeft op heden, bij monde van den edel achtb. heer officier van justitie, mr. *A. F. C. van Trojen*, deszelfs conclusiën genomen in het, allerwege in deze streken zoo veel opgang makende proces, tusschen den heer mr. *E. F. J. van den Gheijn*, grondeigenaar en practiserend advocaat ter dezer stede, als *opposant*, en *het bestuur van het polder-district het rijk van Nijmegen*, als geopposeerde, tot buiten effectstelling en vernietiging van zoodanig dwangschrift, als ter instantie van het gedaagde en geopposeerde bestuur, met bedreiging van parate executie tegen den opposant is uitgevaardigd, wegens weigering tot betaling van polderlasten. Na in eene sierlijke vooraf-spraak het in hooge mate zoo belangrijke als gewigtige der onderwerpelijke zaak geschetst te hebben, heeft de heer officier de door beide partijen aangevoerde middelen breedvoerig behandeld en uiteengezet. Betrekkelijk het eigenlijk *exceptionele* middel van niet ontvankelijkheid door den opposant te berde gebragt, bestaande in [illegible] van zijde van het bestuur, in de vormen, bij [illegible] wet van [illegible]ber 1841 voorgeschreven, heeft Z. Ed. Achtb. geconcludeerd tot vernietiging van het afgegeven dwangbevel. Wat echter de voorname hoofdgrieven van den opposant betreft, namelijk *de ongrondwettigheid van het Geldersche polder-reglement*, uit kracht waarvan geageerd wordt, *de strijdigheid van hetzelve met voorschriften van het algemeen burgerlijk wetboek* en eindelijk *de onwettigheid der gevorderde lasten*, concludeerde de heer officier, dat, ingeval de regtbank het geopposeerde bestuur ontvankelijk mogt verklaren in de executie van het dwangbevel, deze middelen van verzet alsdan zouden worden verworpen en de opposant alzoo verklaard kwaad opposant, met last, dat het uitgevaardigde bevel in allen deele effect zal sorteren.

De regtbank zal over vier weken, in deze zaak, uitspraak doen.

Mengelwerk.

Hoop.

Het is zonderling, dat nog nergens een minister van financiën op het denkbeeld is gekomen, om de de Hoop, het zout des levens, zonder welke ons aanwezen niet te genieten zou zijn, als een regaal te belasten. Want het is hoogst verwonderlijk, wat de volken, vooral de zwaar gedrukten, jaarlijks al niet aan Hoop verbruiken. In Duitschland, bovenal, verbruikt het volk dagelijks zoo veel, dat het eene ware weelde is. — Zeker heft de staat reeds in zijne loterijen de jaarlijksche pachtpenningen van de hoop zijner onderdanen; maar wat hij aan de groene speeltafel van de arme en rijke *pointeurs* wint, is naauwelijks genoeg tot zakgeld voor zijne kleine uitspanningen. — Men ziet op het overtuigendst, dat onze financiers blind genoeg zijn, om de rijkste goudmijnen niet alleen niet te ontginnen, [illegible] in het minst acht op te slaan. Zij wrijven zich wanhopig het voorhoofd, om de onpopulairste belastingen te verzinnen, die het volk wrevelig ja zelfs oproerig maken, daar zij ondertusschen, door eene belasting op de hoop te leggen, de vriendelijkste gezigten van de wereld zouden te zien krijgen; daar een hoopvol mensch een gelukkig mensch is, en gelukkige menschen met vreugde handenvol wegschenken. En dan hoe veel dichterlijker zou bij zulk eene opbrengst het verband tusschen het heffen en het besteden van dezelve zijn, terwijl nu door den een of anderen treuzelaar, die er vermaak in schept de geheele staatshuishouding na te gaan en uit te pluizen, al zeer ironike combinatiën zouden te maken zijn. — Wanneer men, bij voorbeeld, aanneemt, dat een daalder, van de honden-belasting geind, uitgegeven wordt tot het in stand houden van den koninklijken schouwburg, zoo zou zulk een uitpluizer kunnen staande houden, dat de mops eener oude jufvrouw in een afgelegen landstadje in een onloochenbaar verband stond met den intendant van den koninklijken schouwburg en tot de bevallige pirouetten eener TAGLIONI of FANNY ELSLER, benevens tot RELLSTAB en geheel het kunstlievend publiek der hoofdstad. Hoeveel goedaardiger doet zich niet zulk eene combinatie voor, wanneer men nu eens aanneemt, dat een arm kandidaat tot de heilige dienst zijne hoop op eene spoedig openvallende plaats met eene bijdrage tot *tricots* voor het *corps de ballet* rigtig heeft opgebragt! Daarin is dan toch nog, zoo al juist niet een stichtelijk *dogmatische*, ten minste een *aesthetische* zamenhang!

Men zou natuurlijk al spoedig ook eene wetenschappelijke, staats-huishoudkundige theorie der hoop moeten voor den dag brengen, even als men nog zeer onlangs al eene *wetenschap van het geweten* ontdekt heeft, als tegengift tegen alle radicale, op werkelijk *weten* gerigte wetenschappelijkheid!! — Ook zouden, wat toch steeds zulk een geluk voor den staat is, voor het departement der hoop geheel nieuwe [illegible]naars-posten moeten geschapen worden, bij voorbeeld: hoopsrendanten, raden bij het departement van hoop en controleurs in het vak van hoop, die, even als de branderijen, zoo ook de hoop-contribuabelen zouden moeten komen visiteren, en den voorraad van hoop registreren. — Ten einde eene later te benoemen commissie, aan welke de taak wordt opgedragen, rijpelijk te overwegen welke uniform het best aan deze nieuwe officianten zou passen, den arbeid te verligten, zouden wij, onder verbetering, voorstellen, dat men zich mogt bepalen tot de groene [illegible], welke de hoop sints menschen-geheugen met Russen en Dendarmen gemeen heeft, en dat de leden van hoop, even als de [illegible] der [illegible] eene [illegible].

met gouden ankers geborduurd, mogten dragen. — Werpt men tegen ons plan van eene nieuw in te voeren belasting op de hoop onverhoopt de bedenking in, dat juist de *armsten*, onder de *volken* even als onder de *individus*, de meeste hoop verbruiken en daarin eene groote weelde ten toon spreiden, maar dat het meetkunstig onmogelijk is, van de armoede eene geldelijke belasting te heffen, zoo moeten wij inderdaad zulk eene bedenking toestemmen; maar tevens opmerken, dat *deze ook de eenige is, die tegen ons financiëel ontwerp kan gemaakt worden.*

Och, terwijl wij aldus met de hoop spelen, zijn wij zelven hare dweepende dwazen! Doch ware ons leven zonder deze dwaasheid wel iets anders dan een langzaam sterven onder de luchtpomp van het oververstandig realismus, dat aan niets gelooft, dan wat het voelen en tasten kan? — Neen, wij willen steeds van ganscher harte de hoop liefhebben, zoo als *zij* ons lief heeft; wij willen *haar* niet verlaten, zoo als *zij ons* niet eerder zal verlaten, dan als de lippen het laatste, gebrokene woord stamelen. — In de kindschheid is de hoop onze grootmoeder; dan zit zij aan onze wieg en vertelt ons de gouden, schitterende sprookjes uit het feeënrijk, en wiegt ons juichend in slaap, om ons haren broeder, den droom, in de liefkozende armen te leggen. En den grijsaard verschijnt zij weder als de blozende geliefde, en vertelt hem de sprookjes zijner eigene lang vergetene jeugd. Daarom ook worden de grijsaards wederom kinderen, en smachten weder op nieuw naar het bonte speelgoed hunner eerste wieg, tot men hen in hunne laatste legt.

In de korte vreugdemaand van ons bestaan bouwt ons de hoop hare bontkleurige brug over de diepe afgronden van het leven. Dan speelt zij schalks in de wakende en in de nachtelijke droomen harer gunstelingen met gouden kroonen en het overwinnende zwaard des dictators, met het schrijfstift eens onsterfelijken dichters, met laurieren en bloeijende mirtekransen. Dan lonkt zij uitnoodigend den hoogstrevenden jongeling van gindsche blaauwe bergen, die aan den gezigteinder schemeren, toe, en der bedeesde jonkvrouw fluistert zij in: »Hij bemint u!"

Doch het onvermijdelijk eentonige proza van het burgerlijk leven tast weldra met zijne ijskoude handen in die juichende droomen van hoop, en de regenboog verbleekt aan den valen hemel, zoo als al wat ons het droombeeld blinkends heeft getoond, en de bloeijende mirtekrans gaat dikwerf over in eenen verwelkten cipressenkrans op het graf eener beminde doode!

Met de smartelijke, bloedige offers, welke aan de jeugd de wijding van den man geven, vliedt de vriendelijke poëzij onzer droomen voor altijd; wij worden dan de trawanten der hoop. Dan hopen wij van superintendenten, koningen, loterij-joden, van door hagelslag vernielde oogst, stijgende fondsen, enz. ons dagelijksch brood en nog wat daarenboven, om over te leggen; dan hopen de vrouwen op heldere, zonnige dagen — enkel en alleen omdat zij de *groote natte wasch* hebben.

Het burgerlijk leven met deszelfs tallooze dagelijksche beslommeringen, maakt ons tot volkomen dwazen der hoop, die zoo vriendelijk is ook aan het proza onzer [illegible]zen-ontwerpen met trots den rug toe te keeren.

VOLTAIRE zeide eens, dat onze aarde, alles wel overwogen, toch eigenlijk niets anders was dan het groote gekkenhuis van het heelal: en inderdaad, wanneer ons, ook slechts voor een oogenblik, de milioenen mijmer-denkbeelden van hoop duidelijk werden, door welke millioenen menschen, als de marionetten van een poppen-theater, in beweging gebragt worden; wanneer wij zien met welk eene haast en met welke offers wij wereldburgers een doel vervolgen, dat, even als eene schaduw, met ons voortijlt, en dat wij zelden of nooit bereiken, — dan moeten wij ons zelven waarlijk op aarde, als in een *Bedlam*, voorkomen.

Laat ons op goed geluk af eene greep doen midden in het gewoel des menschelijken levens, en eenige staaltjes van werelds- en *Bedlams*-gezellen voor den dag halen, om hen en hunne hoopvolle verwachtingen, aan welke zij hun gansch bestaan met vreugde opgeofferd hebben, eens wat meer van nabij te beschouwen.

Wij leven (in Pruissen) in eenen militairen staat; het is dus niet te verwonderen, dat wij bij den eersten greep in het leven eenen luitenant opvisschen. Ach, wij zien het aan zijne epaulet; hij is nog tweede luitenant, schoon zijn haar reeds grijs begint te worden en zijn voorhoofd met rimpels doorploegd is, op welken een oud staf-officier trotsch zou mogen zijn. Hij dient op avancement, dat is, op hoop. Langer dan een vierde van eene eeuw hoopt hij nu reeds vergeefs op het eerste luitenants-brevet; vijf en twintig malen is te Berlijn het binnenrukken van Parijs met militaire avancementen gevierd geworden; maar vijf en twintig malen werd de 31ste maart voor onzen luitenant een 1ste april. Uit de blaauwe omslagen der Berlijnsche kabinets-orders werd voor hem geen gunstig lot getrokken. — Drie malen waarde de cholera-pest door het land; maar zijne voormannen stonden vast en staan nog. — Sterrekundigen hebben berekend, hoe vele honderden of duizenden van jaren eene vaste ster noodig heeft, tot haar licht onze aarde bereikt; wanneer wij ondertusschen het leven van eenen luitenant, dat wij met den psalmist op zeventig of uiterlijk tachtig jaren willen stellen, met het leven van het heelal vergelijken, zoo duurt het naar evenredigheid toch nog oneindig veel langer, tot het eerste sterretje op de epaulet van eenen tweeden luitenant nederdaalt.

En aan zulk een vooruitzigt offerde eens een jong, bloeijend man, zijne vrijheid, zijne liefde, (want tweede luitenants moeten, even als katholijke geestelijken, in den ongehuwden staat leven, en kunnen slechts in buitengewone gevallen dispensatie uit Berlijn verkrijgen), en zijn leven zelfs, dat hij moet rekken met zijn sober luitenants-traktementje, hetwelk men hem gerust, even als den Spartanen, in ijzeren munt zou mogen uitbetalen, zonder dat men bevreesd behoeft te zijn, dat deszelfs last hem al te zwaar zou drukken. Maar dat noemt men op avancement, dat is, op *hoop* dienen!

Gindsche kommerlijke, arme dichter voelt de doornenkroon naauwelijks, welke het noodlot hem met ijzeren vuist op het hoofd heeft gedrukt; want de laurierkrans, die hem eens zal tooijen, zal op het opengereten dichterhoofd des te schooner uitkomen! — Hij kan *glimlagchen*, wanneer zijne van koude verkleumde vingers zijner phantasie de dienst weigeren; hij kan zelfs zijnen honger tarten, die hem, als eenen RICHARD SAVAGE en THOMAS CHATTERTON, tot op den kruin van zijnen Olympus vervolgt; want hij *hoopt* onsterfelijk te zijn, wanneer hij den laatsten pennetrek aan zijn groot dichtwerk zal gedaan hebben. Maar nog voor dien tijd blaast hij den laatsten adem uit, en echter sterft hij met eenen glimlach op de lippen, in het vooruitzigt, dat de goddelijke spranken van zijn genie voor de nakomelingschap niet verloren zullen gaan. En het met angst en zorg te voorschijn geroepene troetelkind zijner hoop wordt vaneengescheurd door koud gretige opkoopers-handen.

Doch waartoe hier enkele beelden op te roepen? — Zijn wij toch niet *alleen* kandidaten der hoop, die op avancement dienen, en die lang, lang te vergeefs op de ster wachten, welke op ons zal nederdalen, en toch welligt *nooit* verschijnt? — Wij doen toch allen gemeenschappelijk de levens-reis, in een en hetzelfde narrenschip, *de Hoop* genaamd; en wij landen slechts met onze dooden, om hen op het kerkhof te begraven, en eene gulden sprenk der hoop op hunne zerk te beitelen!

(L. WALESRODE.)

Ingezonden stukken.

Pensioenen-, weduwen- en weezen-kas voor de officieren van de landmagt.

De directeur-generaal van oorlog heeft, in de eerste dagen van dit jaar, niet alleen zijnen nieuwjaarswensch aan de officieren van het leger, maar ook aan de gepensioneerde officieren doen toekomen, door hun, door tusschenkomst der administrateuren van 's rijks schatkist, eene aanschrijving van den 17den november 1842 te doen geworden, waarbij ter hunner kennis worden gebragt de artikelen 9 en 11 van Z. M. besluit van den 11den november 1842, no. 52, welke beiden artikelen behelzen,

1o. Dat ook de gehuwde gepensioneerde officieren met den 1sten januari van het jaar 1843 *twee en een half ten honderd meer* aan den weduwen-kas, dan tot den 31sten december 1842 is geschied, zullen moeten contribueren, en

2o. Dat indien een der tegenwoordige officieren, deelgenooten aan de weduwen- en weezen-kas, niet genegen mogt zijn, om de doorloopende contributie, bij artikel 9 van het besluit omschreven, aan de kas te betalen, dan zijne eventuele nalatene weduwe of kinderen slechts *drie vierde gedeelte van het pensioen*, of *van de onderstands-gelden*, zal worden toegekend, waarop zij overeenkomstig zijne tegenwoordige bijdrage, aanspraak zouden kunnen maken.

De overige 19 artikelen van het voornoemde besluit heeft Z. Exc. gemeend aan de gepensioneerde officieren niet te behoeven mede te deelen, hoewel toch onderscheidene dezer artikelen met de beide hiervoren aangehaalde in een naauw verband staan. Ik zal mij thans in een onderzoek der oorzaken niet verdiepen, welke de weduwen- en weezen-kas in eenen zoo hulpbehoevenden staat gebragt hebben, dat thans eene nieuwe korting van 2½ pCt. aan de gehuwde deelgenooten van dit fonds moet worden opgelegd, en mij bepalen tot deze opmerkingen:

Ten eerste, dat de directeur-generaal van oorlog de gehuwde gepensioneerde officieren, (welke toch wel eenige consideratie hadden verdiend, [illegible] reeds voor het grootste gedeelte benevens hunne huisgezinnen, met hun sober pensioen, in eenen staat, aan armoede grenzende, verkeeren) bijzonder drukkend bezwaard heeft, door aan hen dezelfde nieuwe korting van 2½ pCt. als aan de gehuwde officieren van het leger op te leggen, omdat uit artikel 2 van het voormelde besluit blijkt, dat de officieren, in actieve dienst, gelijk ook diegenen, welke [illegible] traktement van non-activiteit genieten, met den 1sten januari 1843, van de tot daartoe ten hunnen behoeve aan het medicijn-fonds opgelegde korting van 2 pCt. zullen vrijgesteld worden; zoodat, dan al de ongehuwde officieren van het leger door [illegible] voor de weduwen- en weezen-kas nieuwe opgelegde korting, in 't geheel niet, en de gehuwden slechts met ½ pCt. meer bezwaard zullen worden, dewijl zij allen, benevens hunne huisgezinnen, het kostbaar gebruik der officieren van gezondheid, alsmede het vrije genot van medicijnen uit de militaire apotheken zullen blijven behouden, waarvan de gepensioneerde officieren verstoken zijn en blijven.

Wat te dien aanzien reeds sedert vele jaren in het midden is gebragt geworden, is natuurlijk [illegible] zonder gevolg gebleven; want de directeur-generaal van oorlog, indien dezelve het eens mogt goedvinden om zijn departement te verlaten, bekomt een pensioen van 5 à 6000 gulden, en heeft derhalve niet noodig, zich wegens doctoren en artzenij-middelen te bekommeren.

Ten tweede meen ik te moeten opmerken,

Dat, bij artikel 19 van het voormelde besluit (van welk artikel Z. Exc. de gepensioneerden ook onkundig heeft gelaten, hoewel hunne eventuele weduwen daarbij toch stellig even veel belang als de [illegible] overige deelgenooten, hebben) het volgende wordt:

»Dat voortaan geen verlof meer aan de weduwen zal worden verleend, om het door haar uit de weduwen- of weezen-kas genoten wordend pensioen, *zonder korting van een derde, buiten 's lands* te verteeren.

Heeft de directeur-generaal van oorlog wel het regt gehad, om, ten aanzien van een particulier fonds, dat uit de met moeite bespaarde penningen der officieren zamen gebragt wordt, eene zoodanige bepaling te maken? Mag men het uit dit fonds ontvangen pensioen niet als eigendom beschouwen? En zou derhalve eene officiers-weduwe dit pensioen niet regtmatig buiten 's lands mogen verteren, als dit ieder Nederlander (geen ambtenaar zijnde) des verkiezende, met zijne gewone inkomsten doen mag?

Doch aangenomen, dat aan Z. Exc. ook dit regt toekomt, (want Z. Exc. heeft het eenmaal krachtens de haar verleende magt gedaan, en [illegible] mij ten volle bekend, dat *magt* en *regt*, bij den directeur-generaal van oorlog als twee woorden beschouwd worden, welke eene en dezelfde beteekenis hebben!) zoo meen ik echter toch te mogen vragen, wat Z. Exc. toch wel met het vaststellen dezer bepaling bedoeld heeft? Want het is niet twijfelachtig, dat slechts een zeer gering aantal der weduwen, waarschijnlijk diegenen, welke geene Nederlanders *van geboorte zijn*, van de vrijheid zouden gebruik maken, om haar pensioen buiten 's lands te gaan verteren.

Mag men het dan niet ten minste kleingeestig noemen, om aan deze vrouwen, (welker getal zeker niet aanmerkelijk is) te willen beletten, pensioenen van *drie* tot hoogstens *acht honderd gulden*, na het overlijden hunner echtgenooten, in het land hunner geboorte, of in den kring hunner familie, te gaan verteren? Zou Nederland hierdoor verarmen?

Hoe geheel anders handelt hierin de Engelsche regering! Deze laat niet alleen aan de weduwen de vrijheid, om haar pensioen buitenslands te gaan verteren, maar vergunt dit ook zoowel aan de [illegible]

door den staat gepensioneerde officieren, als aan al de officieren, die, op half tractement, ter dispositie van het gouvernement verblijven.

En deze regering heeft een nog veel grooter bewijs van hare milde, en men kan wel zeggen grootmoedige, beginselen gegeven, door aan de officieren der *Hannoversche* en *Brunswijksche legioenen*, welke van de jaren 1805 en 1809 tot den vrede van 1815 in Engelsche dienst waren, bij de ontbinding dezer legioenen, uit dankbaarheid wegens de aan Engeland bewezene diensten, niet alleen gedurende hun leven, het aan hunne rangen verknochte halve Engelsche tractement toe te kennen, maar om hun zelfs te veroorloven, met het behoud van dit jaarlijksch pensioen, weder in Hannoversche of Brunswijksche dienst te treden, van welke zoo buitengewone vergunning het grootste gedeelte dezer officieren dan ook gretig gebruik gemaakt heeft.

Indien de Engelsche regering eenmaal in de noodzakelijkheid mogt gebragt worden, om eene oproeping van Duitsche hulpbenden te doen, dan zal dezelve waarschijnlijk in Duitschland gewillige ooren vinden. [illegible] het geval zijn zou, indien wij eenmaal eene [illegible] oproeping zouden willen doen, meen ik te mogen betwijfelen; want ik heb het meermalen gehoord, dat wij die Duitschers, welke ons in de maand november van het jaar 1813 hunnen bijstand kwamen aanbieden, en welke toch tot den gelukkigen afloop der gezegende omwenteling veel bijgedragen hebben, — niet zeer dankbaar moeten behandeld hebben.

Gelukkig echter, dat wij voorzeker nimmer meer de hulp der Duitschers zullen behoeven; want het schijnt mij toe te blijken, dat de blikken onzer staatsmannen zich meer en meer naar het zuiden wenden; [illegible] door de ratificatie van het tractaat van den [illegible] november, — onze geschillen met België voor goed geëindigd zijn, zullen wij het misschien nog zien gebeuren, dat er een nieuw viervoudig verbond tusschen Spanje, Frankrijk, België en Nederland gesloten wordt!

Tot tijd en wijle, neem ik echter ten slotte nog de vrijheid, om aan den heer List te doen opmerken, dat Z. Exc., bij het maken der bepalingen van het voormelde artikel 19, niet aan de omstandigheid schijnt gedacht te hebben, dat, tijdens België en Nederland nog als één koningrijk vereenigd waren, vele onzer officieren met Belgische vrouwen gehuwd zijn, en dat het [illegible] billijk, ja staatkundig zijn zou, om ten [illegible] deze vrouwen gerust te stellen, door aan haar de verzekering te doen geworden, dat zij, na het eventuele overlijden harer echtgenooten, bij wijze van vergunning, hare pensioenen in België zullen mogen verteren, zonder dat haar daarom een derde worde gekort.

[illegible], den 8 februarij 1843.

Een gepensioneerd hoofd-officier.

Stedelijke Publicatien.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, brengen hiermede ter kennisse van wien het aangaat, dat door den heer staatsraad-gouverneur dezer provincie is executoir verklaard het 4de suppletoir kohier der personele belasting, dienst 1842—1843, van de gemeente Arnhem, en dat hetzelve ter invordering aan den heer ontvanger der directe belastingen alhier is toegezonden;

[illegible] de belanghebbenden, ter zijner tijd het verschuldigde te voldoen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, 7 februarij 1843.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 3 tot en met 10 februarij.

Gehuwd: F. A. B. op 't Eijnde met M. C. Verpoorten. — H. Kaarl met J. Hamer.

Bevallen: W. J. C. Costerus, geb. Teengs, D. — J. E. van de Poel, geb. Verheij, Z. — C. Enklaar, geb. Teering, D. — J. Charlier, geb. Daams, Z. — T. Weijers, geb. Stokman, D. — A. van de Kamp, geb. Wieland, [illegible] — C. C. G. Brouwer, geb. Beijerinck, D.

Overleden: J. E. van Grol, 9 m. — C. M. van den Biesen, weduwe J. le Roij, 52 j. 4 m. — E. Issendorp, weduwe P. Evekink, 73 j. 2 m. — M. M. Klein Paste, 3 j. — P. P. Wiltenbeest, 2 j. 8 m. — M. Hol, huisvrouw van J. W. Wolters, 38 j. — A. Raij, 35 j. — E. [illegible], 9 j. 4 m. — W. F. Hekking, 4 j. 7 m. — [illegible] van Delessen, echtgenoote van G. Zegveld, 45 j. 5 m.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. P. van Santen met A. Ars. — J. Boers met J. H. de Jong.

Bevallen: J. H. Lavue, geb. Hoophof, D. — C. Derks, geb. Vring, D. — D. Contermans, geb. van der Waer, D. — P. Hertzig, geb. Linders, Z. — P. Verweij, geb. Peters, D. — A. C. Reijnen, geb. de Koning, D. — M. Poelen, geb. Geurts, Z. — A. M. Groothuisen, geb. Derksen, D. — T. Reijntjes, geb. Coenders, D. — M. Reijnen, geb. Beijer, Z. — J. van Zwanenburg, geb. Peters, D. — E. Riswik, geb. de Hond, Z. — J. van Haaren, geb. Hermse, Z. — H. van de Pavert, geb. Coenders, Z. — H. P. Liefrink, geb. Wils, D. — W. Aalbers, geb. Dekkers, D. — M. de Groote, geb. Nootman, Z. — G. Reuskens, geb. Willems, Z.

Overleden: M. P. H. C. W. Thijssen, 43 j. — C. Kleisterlee, 21 j. — J. Sanders, 1 j. 6 m. — W. J. Segers, 1 j. 3 m. — F. G. Furer, 3 j. — D. Wallig, 2 j. — J. Senten, 16 j. — R. A. van Dongen, 1 j. 8 m. — H. Andriessen, 50 j. — C. A. Feijt, 18 j. — J. Putters, 37 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: A. Zevenboom met A. Willemsen.

Bevallen: J. Fohr, geb. Beltman, Z. — C. Meijer, geb van Dieren, D. — H. C. Harmsen, geb. Gabriël, D. — B. Slous, geb. Wissepas, D. — H. Boland, geb. Jongbloed, D. — F. Haak, geb. Noorman, Z. — J. Beusekamp, geb. Straalman, Z.

Overleden: J. F. Evers, 2 d. — D. H. Kelman, 50 j. — G. J. Bouwmeester, 8 j. — P. G. van Deel, 47 j. — J. Schoonhoed, 1 j. 6 m. — Doodgeb. Z. van J. Hueting.

TE TIEL:

Gehuwd: J. van IJzendoorn, weduwenaar van J. Domensino, met M. Domensino.

Bevallen: C. Brenkman, geb. Steures, Z. — H. van Hoeven, geb. Kramers, Z. — M. C. Lancee, geb. van Kempen, D. — J. Schoots, geb. Kooijmans, Z.

Overleden: M. J. van Dam, gehuwd met W. S. van de Scheur, 36 j. — T. van den Heuvel, gehuwd met A. G. van den Heuvel, 29 j. — G. J. de Krieger, 5 m.

Advertentiën.

Marktprijzen.

Arnhem, 10 *februarij* 1843.

Oude Weit van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Nieuwe Weit* van *f* 7.50 tot *f* 9.10; *Rogge* van *f* 7.30 tot *f* 7.60; *Boekweit* van *f* 5.60 tot *f* 5.80; *Garst* van *f* 5.00 tot *f* 0.00; *Friesche Haver* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Voerhaver* van *f* 2.50 tot *f* 3.00; *Witte Boonen* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Paarde Boonen* van *f* 5.50 tot *f* 6.00; *Graauwe Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Groene Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Gele Erwten* van *f* 6.50 tot *f* 00.00; *Koolzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Aveelzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Klaverzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Aardappelen* van *f* 1.50 tot *f* 1.70; *Boter* van *f* 0.60 tot *f* 0.70 het pond.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 10 FEBRUARIJ.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ n.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$54\frac{5}{8}$	$54\frac{3}{4}$	$54\frac{11}{16}$
Dito Dito » 5 »	102	$102\frac{1}{4}$	$102\frac{1}{4}$
Amortisatie-Syndicaat. » $4\frac{1}{2}$ »	$96\frac{3}{4}$	$96\frac{4}{5}$	$96\frac{3}{4}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	80	$80\frac{1}{4}$	[illegible]
Handelmaatschappij . . » $4\frac{1}{2}$ »	$129\frac{3}{4}$	$130\frac{1}{8}$	$130\frac{1}{8}$
Nieuwe Dito . . » $4\frac{1}{2}$ »	$102\frac{3}{4}$		
Dito Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening . » 5 »	$108\frac{1}{2}$	$109\frac{3}{4}$	$100\frac{3}{4}$
Spoorweg Haarlem . . » »	$62\frac{1}{2}$		
Aand. Rijn Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins*. » 5 »	$17\frac{11}{16}$	[illegible]	[illegible]
Dito onbep. stukk. . . . » 5 »	$15\frac{3}{4}$	[illegible]	
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » $2\frac{1}{2}$ »	$37\frac{3}{4}$	$38\frac{1}{4}$	$38\frac{1}{16}$
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$106\frac{3}{4}$	107	
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	$105\frac{3}{8}$		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$98\frac{7}{8}$		
Oblig. bij *Hope* . . . . » 4 »	$89\frac{11}{16}$	$89\frac{3}{4}$	
OOSTENR. Aand. à fl. 100, » *f* »			
Dito à fl. 250 . . . . » »	335		
Metalliek . . . . » 5 »	$108\frac{1}{16}$	$108\frac{1}{8}$	
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »	$58\frac{1}{2}$		
BRAZILIE. Dito Dito » 5 »	$76\frac{3}{8}$	$76\frac{3}{8}$	

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Feb 3 El 6 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gez. [illegible]

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.